

ЛИС МІГІЛТА

ПІД ТЕАТРОМ ЛЕСІ УКРАЇНКИ У ЛЬВОВІ.

ТЕАТР ЛЕСІ УКРАЇНКИ

— Що ти, Леся, несьош?
 — Мої драматичні твори.
 — Нельзя, Леся!
 — Чому?
 — Бо не на русском язике писані.

Ле

ДЕНЬ

Вхопивши день за сутінок полу,
Питаюся: що залишив мені ти?
Насупивсь день:

ти ліпше — співай хвалу,
Що мала право день цей пережити!

Тобі було дано: збудитись з сну,
Дивитись в небо, мити бараболю,
Ловити сміх, кривитися від болю,
І задивлятися на чужу весну...

Тобі було дано встромити зір
В чергу облич, які тебе минали.
Дано було підвестися до зір,
Або шукати в безвісті причалу.

Дано було сказати слів сотки,
І чути речень сказані копиці.
Ти мала час на вглиблені думки,
Й такі — яких і думати не годиться...

Ти мала змогу на цей світ чужий
Дивитись крізь уяв твоїх серпанок...
І день минув. І день уже новий
Передо мною вивісив світанок.

Зоя Когу

ЗА РОКОМ-РІК

За роком — рік,
І привикає чоловік. *

До хмародерів, "ексидентів",
До темпа, "джабів" і до "рентів",
До оголошень, фраз утертих,
І до "клязетів" і газет тих,
До хліба з вати і до "паів",
І до "океїв", до "гуд-баїв",
До "овертаймів", до "клінерів",
Крикливих "бойсів", револьверів,
До вулиць бруду і до "кенів",
До ароганства, рук в кишені,
До шап, до норми понад норму,
До кіна, "папу" і "папкорну",
До Білів, Джеків і до Джанів,
І до "каміксів", до Тарзанів,
До дівки, що в штанах, до "босів"
До смарчака, що з папіросом,
До віски, барів, барв яскравих,
До "гембургерів" і до кави,
І до "колекти" і "гатдогів",
Передвиборчих демагогів,
До білих, чорних, сірих мафій,
До похоронників, парафій, —

Отак поволі, з року в рік,
До всього звикне чоловік

ЕКс.

СВЯТОСЛАВОВІ ГОРДИНСЬКОМУ
В 60-ЛІТТЯ

Коло римське
За чотири ринські, —
Коло нам ся поламало
Лишився Гординський.

ЩО КОМУ?

Потопаючий кличе за рятунком: Подайте мені хоч шнур!

Чоловік з берега: Не досить, що тонеш, а ще хочеш повіситися!

ХВАЛЬКИ

— Я багато не говорю, але як щось скажу, то є що послухати!

ЧОРТИКИ...

„Свобода“ в ч. 208, подала цікаву вістку, що молоді професіоналісти пожертвували чистий прибуток з „Прогульки при місячнім сяйві“ у висоті 12,028,77 доларів на дії АНЧЕЙН, а ту саму інформацію (зробивши „з мухи вола“!) подала англomовна „Америка“ в ч. 191, як 12,000,028,77 дол., ніби три невинні зера в середині.

„Свобода“ в ч. 202 (стаття „Перший добродійний концерт“ в Торонті 21. вересня 1986 р.) написала, що автор Володимир Довганюк, відомий із своїх інтерпретацій Гриця Зозулі викликав універсальні емоції своїм драматично-теплим і характерним виконанням монологу „На актуальні теми“, що нас ОМУС-івців дуже радує, але він актор, а АВТОРОМ Гриця ЗОЗУЛІ, як усім відомо був, є і буде наш ЕКО.

В ч. 200 „Свободи“, стаття Опр. „ЛИСТИ З ТОГО СВІТУ“ чортик змінив одну букву і вийшло таке, що речення дістало вислів... зустріч з ще живими колишніми діячами культурного відродження й сумні помилки тих „останніх могиканів“... а мало бути помилки...

Бувають і такі недогляди, як от в ч. 205 „Свободи“ (допис про річницю А. Горської): У неділю ц. р. відбулися ширші сходи... у котру неділю? Рік має їх аж 52!

Маю перед собою Бюлетень одної Церкви, а там така „дивовижа“:

Щось на смак?

Запрошується наших парафіян прийти та посмакувати вина із мірассу винярні під назвою „ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ“. Якби так цю вістку я подав Миколі Ценкові, кол. голові Т-ва „Відродження“ в Галичині, то він запитав би (і зовсім слушно!) „а хіба Володимир Великий хрестив народ вином, а не водою в „Дніпрі“? А я додаю від себе: як будемо так далі надавати марку В. В. на інші „артикули“, то до Ювілею 1000-ліття матимемо їх... тисячі, і яка з того користь???

На закінчення моєї „літанії“ підсунула мені вже не чортика, а ЧОРТА, завваженого в „Америці“ в ч. 224 моя Дружина у статті д-ра Івана Олексичина п. з. „РІЗДВЯНО-НОВОРІЧНО-ЙОРДАНСЬКІ ЗВИЧАЇ НА НАШІЙ БАТЬКІВЩИНІ“, де написано точно таке: „Другого дня святкуємо СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ“ В цьому дні наша Церк-

ва звертає увагу своїм вірним на Пречисту Діву Марію і св. Йосафата, які були найближчими особами для Ісуса.

Як же хтось переводив корнкту, що пропустив того рода недогляд? та ще й в святочному Різдвяному часі...

На цьому й закінчимо чортики 1986 року, хай їм „цур та пек“!!!

Микавка

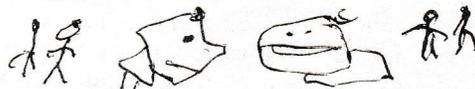

ХТО ЦЕ??

Теребовлянин, станиславів'янин і рогатинець, тому дядько, а тій вуйко, комусь дідусь, комусь стрийко, той внучатий небіж знову, ця племінниця ще з дому: усім свояк, усіх земляк?

Іван Дурбак

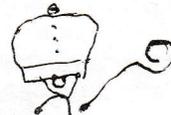
НА ЗЕМЛЯЦЬКІЙ ЗУСТРІЧІ

— Дивіться, а це другий чоловік Марусі!
— О, ні, чоловік він її перший, але вона йому третя жінка.

— Чому раптово прелегент перейшов на англійську мову?
— Бо якраз увійшла на залю свіжа жінка Олексі-американка.

— Не дивно, що цього колегу зробили митратом: для нього вже не виробляли більше капелюхів, бо має дуже велику голову...

**

Це щастя, що він має великі клапаті вуха, інакше тая мітра злізла б йому аж на ніс...

● Забагато колядників ходило цих Різдвяних Свят, бо і на церкву, і на українську школу, і на УККА, ООЛ, АОЛПУ, Пласт, СУМА, Фонд 1000-ліття християнства в Україні, Національний Музей у Нью-Йорку, і на різні мільйонові фонди, яким немає кінця!

Не всі українські родини святкували разом Різдво, бо одні святкують за новим, а інші ще за старим календарем, одні належать до УККА, інші до УАКради, або ніде не належать, але всіх гостро критикують.

В Україні багато родин святкувало окремо, бо багато дітей вивезли від батьків так, що не знати, де їх шукати?

● Міша Горбач дозволив Сахарову вернутися до Москви, але українським дисидентам не дозволяють вернутися додому.

● В Україні було в 1986 р. багато катастроф, почавши від Чорнобиля аж до вибуху в копальні вугілля в Донецьку, але досі не подано, скільки загинуло-

● 50 москалів і жидів, що вже набули американське громадянство, вернулося до СССР, бо затужили за „матушкою Рассеєю“.

● Хоч у багатьох африканських державах з комуністичною владою масово вмирають з голоду, головно діти, то Москва не заперечує голоду в Африці, але завзято заперечує голод в Україні, переведений Сталіном і Кагановічом у 19“2-33 рр.

● 10 мільйоаів американських дітей святкувало Різдво без їхніх батьків, що їх покинули.

● В Китаю студенти демонстрували цілий тиждень, бо домагалися свободи й демократії, але в СССР студенти не демонструють, бо вони вже привикли до неволі, як бик до ярма.

● Скільки б не мити свині, то вона все таки влізе в болото.

ПО-ПОЛЬСЬКИ

Спізнився поляк на Польсько-Українську конференцію.

Чіпає українця у дверях:

— То як тєраз бєндзе?

— Так бєндзе, як бєндзяло! — відповів українєць.

ВЕРТАЮТЬСЯ НАЗАД ДО СССР

313

— Гівалт! Нас ніхто в Америці не переслідує! .

РОЗМОВА КВІТІВ

Жінка: Я до другої години ночі не спала, бо чекала на теб!

Чоловік: А ти думаєш, що я спав?

В КОЛГОСПІ

Колгоспник до чужоземного репортера: „У нас можна все купувати, але шкода, що ніхто не продає того, що я потребую“.

КРІЛИЧЕ ФУТРО

Жінка: Як думаєш, чи мушу носити це криличє футро ціле життя?

Чоловік: Чому ні? Якщо крилик може, то й ти можеш!

НЕ ВОРОГ, АЛЕ БРАТ

Один сеніор підійшов до двох хлопців, що билися і так їх повчав:

— Не можна битися, але треба любити ворогів!

Один хлопець відповів:

Він не є мій ворог, він — мій брат!

Українська Кредитівка в Дітроїті затвердила новий для себе символ — соняшник.

В ресторані

Кельнер: Чим можу служити, що панове бажають?

Перший гість: Чай в склянці, прошу.

Другий гість: Теж чай, прошу. Тільки, щоб склянка була чиста.

Кельнер відходить, а за хвилину повертається: Два чаї, але хто з вас просив чисту склянку?

То Коляда*

Перейшла Коляда горою понад нами...
У холодильнику ще повна миска традиційної куті, але вже мало хто її їсть.

У Свят Вечір приходили унуки подивитися, як дідо має кидати кутю на стелю.

І ме приговорювати:

— Сійся, — родися, жито пшениця...

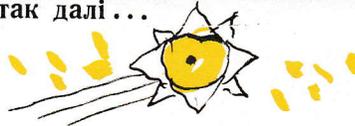
Хоч баба, що під її командою є ярд і все, що на ярді, не засіває вона там ані жита, ані пшениці...

Хіба соняшники при паркані.

Але така є традиція і так дідо має казати!

„І це вінчуємо Вам“...

Від Різдва Старого стилю, до Різдва Нового Стилю і так далі...

Зпоза будинків Школи українознавства вийшов старий наш Миколай у паперовій мітрі і традиційними торбами.

Виглянув з-поза вугла і не знає, чи він не пришов за скоро, чи борони Боже, не спізнився...

Але Дідько вже є на місці і скаче, як одурілий по світляних реклямах, то засвічує їх, то гасить.

Санті Клявса Папа Римський скасував, але жиди завернули. Так є із Святим Миколою, бо чорта нема кому касувати.

Перейшла Коляда, ще маємо Богоявлення і славний колись Йордан.

Як віднайдете Його поміж двома календарами, то не забудьте набрати свяченої води у велику пляшечку, бо в нас є кому голову посвячувати, через цілий довгий рік...

... 22 ...

Будуть глаголити:

— Освячується Раб Божий містер-магістер, бо уряде 22-ий Січня, яке ніколи у нас не є 22-им Січня, навіть, як припаде на самого 22-го Січня.

Аміль!...

Каміль!...

БОМБАС

ПОМІНЯЙМОСЯ СЕРЦЯМИ

„Дівчино серце, пожалій мене,
Дай мені своє серце, я дам тобі своє“

— співалося колись у нас.

А тепер маємо з цього мішки смішків.

Зустрівся бандривець з уердепівцем на одній лавці, в парку під сосною, й один одному не хотіли посунутись.

— Посунься трохи, поговоримо, — сказав уердепівець до бандривця. Чи не час нам поєднатися? Усе вже змінилося, змінився світ. Знайшли добрий винахід — перещеплення серця. Ви вже, мабуть, доробились у вашому ЮБІЕИ — ми вже не емігранти, а мільйонери. Тільки жаль, що, як чую, хворієте на серце. Що це таке? Мабуть, совість вас мучить?

— Мучить нас факт, що ви й досі між нами, залишилися східняками! — сказав бандривець.

— Що ж я можу сказати? Я уердепівець, східняк і бідняк, одне, що серце в мене добре, сказати б не насміх — тверде, як горіх.

— А в мене є розум, практика й тактика, тільки серце недомагає, замало спокою має...

— Тож слухайте, бандривче! Щоб більше вам спокою, поділіться зі мною. Дайте мені хоч частину свого ЮБІЕИ, хай і я трохи розкошую, а за те, щось я вам подарую.

— Ну, а що саме?

— Та, як буду вмирати, скажу вам своє серце дати! Лікарі вам його вставлять у ваші груди і вам легше буде, то ще й чесно проживете.

Бандривець зміряв його своїм бойовим поглядом і сказав: А йди ж ти із своїм східняцьким серцем! Хочеш в мене прищепити своє серце і зробити мене уердепівцем? А не дочекаєш!

— Як собі хочеш... — Ні. Хай краще я таки помру із своїм серцем — бандривцем!

І. Чабанрук

СУСІДИ

— Пане коханку, чи соціалізм у Польщі утримається?

— Не утримається.

— Чому?

— Бо за-багато поляків.

НА ЗЕМЛЯЦЬКІЙ ЗУСТРІЧІ

— Як маєшся, Славку?! Не пізнаєш мене? Ми разом в першій клясі в одній лавці сиділи!

— Що? Я з таким лисим товстюхом в першій клясі не був!

— О, Оля, я зовсім не пам'ятаю, де ми зустрічалися, забув...

— Я не Оля, а Галя, ми зустрічаємось кожного вечора в нашій спільній спальні...

— Я з Вашим татком в Києві був...

— Ви були, але з моїм чоловіком...

Я зійшов всю Україну вздовж і впоперек, знаю краще про всіх і про все, ніхто не буде мене вчити...

— Не йде мені ніяк, не можу дійти до більйона...

— Моя жінка мене змусила студіювати, а я того ніяк не хотів...

— Я вдовольняюсь дрібкою їдженя: трішки кав'яру, трішки шинки, якийсь труфлик, кусник ананасу. Зате мій чоловік поїдає такі скількості харчів, що ми скоро з торбами через нього підемо. Завжди мусить мати горнець каші, грудку масла, ринку капусти, полумисок вареників...

— Нема в світі правди, жадна дівчина мене не хотіла...

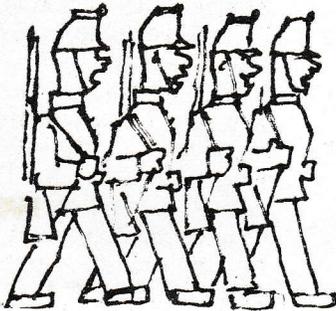
**

— Нема в світі правди, мені не треба було трьох чоловіків...

— Я вже два рази говорив, але ще раз розкажу про мене, про мої діла, про мою родину, про мої пляни, про мої осяги. Я є я, мені належиться подяка, через мене все сталося, що сталося, мною пишаються всі, всі мене хвалять, я ще не закінчив...

УКРАЇНСЬКА ІСТОРІЯ ВОЙСЬКА

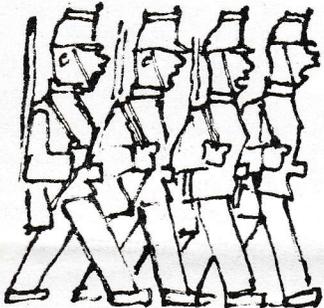

Найперше то був Русин — Вояк.

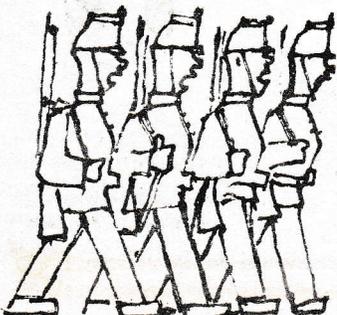
Було, ек вийдут баталіонами націсарский гостинец, ек ударет у бубни, ек заграють тропетри ку труби, а пан капітан, ек витегне шаблю, ек блисне протів сонце і закомандирує:

— Компанія співаць!

Бо тоди, за Австрії, так було, жи еґзецирка йшла по-німецки — „шендер-мендер, — бутер квас“, але співати, то співали по-нашому, по-чески.

„Ек я їхав, то вмлївала, І червону ружу дала, Аби куждий міг пізнати, Що то ест регімент Шісдесятый пятый“.

Ек рубнули, то муха не сідала!...

Тоди ще правдивої України не було, ще руська матір нас родила“... Україна ще була мала, ходила, ек сирітка, попід касарні і чесом екїс книжочки зпоза пазухи роздавала або, змінювала си на наречену, і тоди:

Гальт — вер да! — дивлюся, То моя Маруся, Пачку ми принесла, А сама дес сєзла!...”

Носила тоди доля наших жовнериків по ружних чужих краях. Били прусаків під Ватирльом, гнали наталяяна аж до Винеції, кораблема везли си по Андріянтику, а пішки — почерез сербські гори, аж до Боснії. Били ворога на всех фронтах, аж цісар тішив си, жи таке хоробрне воеько мае.

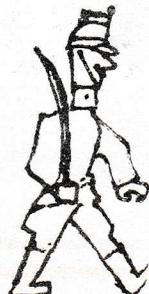
Був тоди наш гуцул у Парижу. Водили його по місті і показували ружні косцьоли і палаци, але він ено почухав си у задну потилицю і сказав:

— Ова наші Коломия такой фاینша!...

Так тото було аж до Са-раева!

І так е — по нинішний

Гриць
Зозу-
ля

- Яка ваша професія?
- Ловець китів.
- Урядничка дивується:
- Де ви тут ловите китів?
- В озері.
- Але ж у нас в озерах нема китів.
- Так, тому я є безробітний.

В ЛІКАРЯ

Лікар: Від нині ані один більше папірос, як 10!

Хворий: Це буде трудно, бо я ніколи нн курив.

РОДИННИЙ ДІМ

Що таке — родинний дім?

— Це місце, де жінки працюють, як чоловіка немає дома, і де чоловік відпочиває у присутности жінки.

ДОГОВОРИВСЯ

— Звідки ти взяла нову суконку?

- Купила.
- Де гроші взяла?
- Знайшла!
- А де?
- У твоєму портфелі!

ДУХИ

— Я чув, що ти вмїеш викликати духів.

— Вмію, але не приходять...

ПРИПОВІДКИ

Два рази бере, хто скоро бере.

МОСКОВСЬКЕ

„БРАТЕРСТВО“

На московсько-польському кордоні найшли мішок з грїшми.

От москаль і каже:

— Давай, подїлимося побратьски!

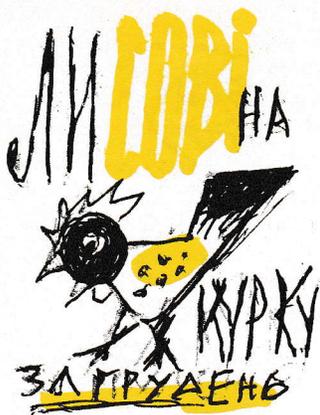
Поляк заперечив:

Я вже знаю, як то є „побратєяськи“, тому подїлимся по половині!

ШКІЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ

— Татку, а що казав той професор від математики?

— Е, що він там казав, то казав. Але що ми мамі скажемо?!

- \$42 Д-р Я. Т. Іванець,
 36 Д-р Б. З. Гординський,
 25 Д-р Д. Павлишин, Д-р
 О. Яхторович,
 17 Дозя Михайлюк, В. і М.
 Роговський,
 14 О. Петрович,
 12 М. Бігун, П. Витвицька,
 Р. Грабець, о. К. Гри-
 цина, А. Голубець, М.
 Жмуркевич, Е. Камін-
 ський, Л. Костів, О. Кри-
 жанівський, І. Лісіке-
 вич, І. Я. Савка, о. А.
 Шауала,
 10 Д-р М. Барусевич, М.
 Гарасимів, В. Дучинсь-
 кий, П. Мричка, Я. Ко-
 нопада, О. Ю. Осадца,
 9 Д-р П. І. Джуль, Я. Ми-
 хайлович, І. Падик,
 8 А. Дзедзик, Н. і І. Шу-
 церба,
 7 О. Вахута, Р. Вомпель,
 Б. П. Гаатюк, В. Гнідей,
 О. Дяченко, О. Дуб, М.
 Дзюба, В. Ісманицький,
 А. Ліневич, А. Кедрин-
 ський, М. Мірза, Д-р В.
 Палідвор, Р. Прийма, Я.
 Парахом'як, С. Скри-
 байло, о. Д. Свириден-
 ко, Б. Сторожук, Е.
 Отецьків, Б. Сосниць-
 кий, М. Татарин, Е. Фе-
 дак, Р. Ференцевич, М.
 Швейко, о. П. Ямняк,
 6 М. Гуцал, Д-р Т. Дзюба-
 новський, Р. і М. Ко-
 роль, М. Корінець, А. В.
 Макарушка, О. Підгір-
 ний, М. Порайфер, З.
 Жилавий, Д. Химич, Я.
 Хичій, М. Кавка,
 4 К. Бень, Ю. Витанович,
 Р. Гриців, Б. Зелехів-
 ський, Р. Залуцький, В.
 Камінський, В. Леканка,
 О. Литвинишин, С. Мак-
 симюк, А. С. Мішкевич,

СУД

— Всі свідки бачили, як злочинець утік в неві-
 домому напрямі.

МУЗИКАЛЬНИЙ

— Мій синок такий музикальний, що компози-
 ції на чотири руки грає одним пальцем.

ХАРАКТЕР

— Чи це ваша перша жінка?

— Так. І остання...

РОЗМОВА

— Чи свиня є пожиточна?

— Залежить, чи думаєте про звірину, чи про
 людину.

Коли жінка починає виймати усе з торбинки,
 вона ніколи не усміхається.

Професор може бути звичайний, або зрега-
 білітований!

Шкода, що уші не мають повік!

ДУМКИ

Адам і Ева могли бути ідеальним подружжям,
 бо він не мусів слухати, яких, вона знала мужчин,
 що кохалися в ній, а вона не мусіла слухати, як
 добре варила його мама.

**

Одиноке добре, що можна сказати про шпінат,
 це те, що коли беремо його до уст, він уже добре
 погрижений.

НАВ ЛЕКСИКОН

КАРАБІН — рабін при війську

ТЕРМОСИТИ — носити термос

ТАСУВАТИ — сувати татом

ШУРИН — той, що шурує ринки

КУРОК — когут

РЕВЕРЕНДА — реве „дай“

КОМУНА — кому на, кому ні

ТУЛІПАН — тулить паню

КІНОМАН — йде з Манею до кіна

СЕКВИСТАТОР — неприличне слово

ДЯКУЄМО!

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak